

תורה, מצוות ומעשים טובים

אשקלון, התלונה משפחה כי חסכוני נותיה לחגים בשיעור 190 ל"י נעלמו. גילתה כי הסכום נלקח על ידי בתם בת התשע, שהוציאה אותו כדי לקנות מתנות למורתה ולחברותיה.



טוב רב מנגב טוב

תל-אביב, התחפש הבלש משה טוב לרב, חשב קפוטו והרכיב זקן ופיאות מלאכותיים כדי לתפוס כייסים בשוק הלולים של בית הכנסת הגדול.



מה שביטוח — לא בטוח

נתניה, הופיע גובה קרן הביטוח בש"דו של צבי רוזנשטיין כדי להסדיר עמו את התנאים הסוציאליים עבור פועליה, הוכה על ידי בטוח ברזל.



מקום ביציע

טבריה, חיפשה המשטרה כל הגילה אחרי ילד שנעלם מביתו, מצאה אותו לבסוף על גג ביתו, משם צפה בחיפושי ה"שוטרים אחריו.



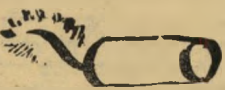
פרוצה קוראת לגנב

תל-אביב, נאשם פקיד מס ההכנסה מאיר טברושק בהוצאת כסף בטענות שוא, טען כי הכסף היה דרוש לו כדי להחזיר פרוצה למוטב.



פורטיסימו!!!

רצוע'סטר, ארצות-הברית, עצרה המש"טרה שתי נערות בנות 19 ו-15 שברשותן 150 ק"ג דינמית, בו עמדו לפוצץ את בית הספר למוסיקה ממנו גורשו בגלל ציוניהן הרעים.



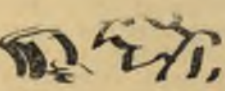
למזכרת נצח

מסילת-ציון, הדליק מרדכי איהו נר זכרון לרגל יום הכיפורים, הלך להתפלל, גילה בחורו כי נר הזכרון נרס לדליקה שכלתה את כל ביתו.



תשדיר!

תל-אביב, ערכה וקנה בת 70 ניקוי בית לכבוד החגים, מצאה את חבילת הסכונותיה ב-25 השנים האחרונות שכללה סכום של 1500 ל"י, חתכה אותם במספריים וזרקה את הכסף לפח-האשפה.



חומי אהבה

רמת-גן, לא העיזו שוטרים לפתוח חבילה חשודה שנשלחה לאסיר בכלא יפו, מתוכה ביצבו חומי ברזל, גילו לבסוף כי החבילה מכילה שתי שושנים מלאכותיות שנשלחו לאסיר על ידי מאהבת.

הגבר הממוצע רואה יותר טוב בעיניו מאשר במוחו.

יותר טוב דחיות

אם בחרתי להביא את מיכתבן של (ד/1203) כלשונו, הרי עשיתי זאת מתוך הנחה שהוא אופיני לרבים מכאן.

אז אחרי שאמרנו בפעם השמינית שאנחנו נורא מצטערות, אבל כבר מאוחר ואנחנו באמת מוכרחות לעלות הביתה, הבינו שני המלווים שלנו שעם כל מה שיראה הדבר משונה, אנחנו מתכוונות לזה, ואמרנו לנו "לילה טוב". אנחנו יודעות לרסן את עצמנו, ונוסף לזה יש בנו רגש התחשבות בזולת, לכן לא צרחנו במדרגות ולא סרקנו דלתות ולא שברנו כלים, רק נכנסנו הביתה וישבנו בחושך מבלי לומר מילה. הבנו אחת את השנייה טוב טוב, וחוק מזה, כבר אמרנו את הדברים אלפי פעמים, והפיומן "זה נער זה" — הוא באמת נדוש, או שהקנו.

אבל אחרי שהחברה שלי גמרה את הסייגרה שלה ואני הספקתי לכוסס את כל הצ'פרניים של ידי אחת ועוד שתיים כהיו הש"ני, אמרתי לה ש"איום ונורא" והיא אפסרה שכן זה יימשך. החברה שלי היא נורא חכמה, ונוסף לכך היא אופטימסטית ללא תקנה. היא אמרה שיש עוד דרך, ושנסה בה איכ"פח לי, והכנה למדור של. מאחר שבגיל שלנו עדיין קיימת האמונה שמחר יהיה טוב יותר — אז כתבו לי.

לא יכולות לסבול יותר מסיבות שבהן אפשר לחוש את השיעמום באצבעות, ושאי נשים שותים כדי להרגיש טוב יותר ולשכנע את עצמם שבכל זאת יש בעד מה לחיות, ולא יכולות לסבול בנים שמחלקים מחמאות כל הזמן, וגם כאלה שחושבים שצריכים לה"יות כמה שיותר לחוספסים ונוקשים ביחס לבנות, וכשהולכים אל האשה צריכים לקחת את השוט.

אנחנו רוצות להכיר בחורים שנאמינים שטוב ומעניין לחיות, ושיש בעד מה — מבלי לשכנע את עצמם. הם צריכים להיות מבוגרים מאתנו ולדעת מה שהם רוצים, ושי לא ינסו להוכיח לנו את עליונותם בזה שיש אלו אותנו שאלות נורא חכמות על הזמן מה אנחנו חושבות על עצמנו, ובכלל סנו ביות כאלה. בגלל שטיימנו מוכן ושנה ס"י מיגר. האם יש עוד כאלה?

רמי אנחנו שתי חברות תל-אביביות בנות 19. שתינו גבוהות, נחמדות, אוהבות לחיות, לשמות, לרקוד, לאהוב, להכיר אנשים חדשים, פסיכולוגיה ורומאנים עם סוף טוב. אוהבות לצחוק, אבל גם להיות רציניות לפעמים, ובעת אנחנו מחכות לתשובה מהירה.

נשואי סטודנטים

ד"ר מארגנס מיד מאוניברסיטת קולומביה, אנטרופולוגית ידועה וברת-זמכא בכל הנוגע לנשואין ולחיי המשפחה, יוונה לשאר לות הבאות:

● האם נכון הדבר שמספר סטודנטים הנישאים תוך תקופת לימודם, נמצא בעליה מתמדת?

נכון. לפני 25 שנה קשה היה למצוא סטודנט נשוי, בפרט במיקצועות המשפטים והרפואה. ואילו כיום, חתונות בקרב הסטודנטים הן דבר שבשיגרה.

● כיצד תסבירי תופעה זו?

א) הנישה לעינינו מין כיום שונה לגמרי מהגישה של אז.

ב) הפחד מפני המלחמה ואירעהדות לגבי המחר דחפו רבים לזרועות הנשואין.

● מי, בדרך כלל, יוזם את הנישואין: הנער, הנערה או ההורים?

למעשה — כל אחד מהם יכולים ביחד, עד גבול מסויים, אבל הנערה, יותר מכולם.

● האם הנשואים מפריעים ללימודים? במידה ואין לזוג ילדים, אני סבורה שלא.

● האם תינוק יכול להוות בעיה? לא הייתי קוראת לזה בעיה, אבל אין ספק שתשומת-לב ההורים מתחלקת או בין הלימודים לבין בקבוק החלב.

● האם הנשואים בקרב הסטודנטים מחזיקים מעמד?

רוב הווגות, ובעיקר אלו שהביאו ילדים לעולם, מחזיקים איכשהו מעמד. אבל אצל ווגות בלי ילדים, שם האשה היא המפרנסת והבעל לומד, המצב אינו מעודד ביותר.

● האם העובדה שסטודנט נחמד עלידי אשתו, יכולה להוות עליו לחץ או נוסטלגיות כלפי הנשואין?

אני חושבת ששום גבר לא ירגיש עצמו כגבר אמיתי כשאשתו היא המפרנסת, וסטודנטים אינם יוצאים מכלל זה.

אכתה דיוק
ארותי



לקבל אותו ובכל זאת לא להצליח...

המן שנפד מהשמש

סוף סוף הופיע במדורי הסיפוס של (15/1998) ועוד כטרם סיים לקרוא את דבריה, הרגיש שהיא הוזהרה, והכונה ל(1203/5). סוף סוף מישו שאינה רוצה (כמו יתר הבנות) לתפוס מלינוור ולהיות דוגמנית (שתי נקודות לטובתה). בעיקר שזו צברית שהטבעיות משתקפת מדבריה ואינה נוהגת לעשות רושם (לזה דרוש אופי ברזל). קספתי לדום לנוכח האבחנה המעודנת שלה באומנות התיאטרון. בשביל לדעת סופו של רומאן כבר בעמוד 80 (כשיש עוד 120 ע') ולטובת התפתחות העניינים — עשר נשיקות במצח (ולא רק שם).

למערכת נתון אמריקאי מטויים, שערך תחרות לאזרחות טובה, הגיע המכתב הבא: אינני מעשן, אינני משתמש בסמים ואינני משחק.

אני לא מבית על נשים אחרות — ושומר אמונים לאשתי.

אני עובד קשה ואינני מבקר בשולנוע ולא בתיאטרון.

אני עולה על יצועי עם צאת הכוכבים וקם בבוקר לקריאת התרנוול.

אני מבקר בכנסיה בכל יום א' בלי יוצא מן הכלל.

כל זה נמשך כבר שלוש שנים, אבל חכו עד האביב הבא, כשרק ירשו לי לצאת מכאן.

צער בערי כנף

משה ולבנה הם זוג בני 17 שהולכים על ברצינות. (1203/6) נשמעים כזוג ציפורים בכלוב. ואתם יודעים למה? למשאים להם חברה, כאלה שאוהבים נש"פים, בתיקולנוע ואתם יודעים מה. או באמת, מה יש אם תזמינו אותם פעם, אין לכם צער בלב?

נערה רגילה מעדיפה יופי על שכל, מפני

אם תרצו — גם חתיכות

אומרים שתקופת ההתבגרות היא תקופה שילדים מתחילים לפקפק בתשובות — וביעיקר בעצמם. (1203/1) נשמעות כמו יוש"בות עמוק בסיר הזה, מפני שגם הן נורא נורא מפקפקות, ונורא נורא מהססות, והפיו"מון הישן חוזר חלילה — ואף-על-פי-כן: האחת: בלונדינית עם עיניים כחולות טב"עיות.

והשנייה: שחרחרות עם עיניים חומות וגו"רות לירוק.

החברה אומרים עלינו שאנו די נחמדות, ואם אנו רוצות — יכולות להיות גם חתיכות.

מה שנחץ להן עכשיו הם שני בחורים כארזים בגיל 19'21 (רצוי מערות חימה), שניעו להן את זמנן הפנוי.

יש מתנדבים? או שנעים לכם גם כך?

אלטע זאכן

(1203/2) בן 25, יליד הארץ וחבר משק שעתידי בידו, מחפש את הנערה שמספרה לפני שנה היה (1096/1), ואשר טענה בומנו כי חסר לה משהו.

באמת לא נעים לשאול, אבל איפה היית כל השנה? אם חשבת שאותה נערה ישהה וחכתה לך שנה תמימה, אז אני מצטערת לומר שאתה נורא נאיבי, אלא אם כן אתה מתעניין בעתיקות וזה כבר עניין אחר לגמרי.

מתה להתאנגז

כבר מזמן תקף אותה מן דבר שכזה, כור תבת (1203/4). אפס, מין רצון שכזה להתאנגז (ואתם יודעים מה קורא כשזה תוקף). בבירבקי, מקום מגוריה, אין פשוט עם מי אתם מבינים, ולכן מוכרחים למצוא לה אחד, נחמד שכזה, שיועץ אנגלית והיה מוכן לבז"בו קצת ניר עליה — באנגלית כמובן. "ואם אתם רוצים לדעת גם משהו עלי, אז ככה: אני נערה בת 16 וחצי עולה לשיעית. ... זה הכל בעצמי".

ציפיתם ליותר?

הצרה עם אולקוס היא זו, שאתה יכול

אורחת השבוע



לא, אין זאת מרילין מונרו וגם לא אחותה הצעירה. היא עונה לשם שולה שלם, או אם תרצו שולה.

שולה, ועיניכם הרואות, היא יפהפיה צברית, תושבת ארצות-הברית, שאינה מוכנה לגלות שני דברים: את גילה ואת משקלה. לא משום שהם על הצד הכבד, חלילה, אלא שטוב מראה עיניים ממשעט אוזניים.

היא קובלת על כך שנאות הארץ נראות מוזנחות במקצת לעומת אחיותיהן באמריקה, בפרט במה שנוגע ללבוש, ומפריכה את הדעה שיש לנשים אמריקאיות יותר זמן לספל בעצמן מאשר לישראליות. היא טוענת שדווקא ההיפף הוא הנכון.

שולה, אשר מלבד היותה נשואה לשמואל שלם, אחד ממנהלי חברת ג'נרל טיירס בארה"ב — שניהם, אגב, בוגרי גימנסיה בלפור בת"א — עושה הרבה במעט הזמן הפנוי שלה, בפעילות ציבורית למען ישראל, ויש להניח שעם הפנים שלה — היא עושה את זה יפה.

ג.ב. פרטים על הנמל תוכלו לקבל (אם תרצו) אצל שייך עודה אבו מועמר, הנבטה הרביעית מצד ימין, אחרי באר-שבע.